

Φῶς ἡ Ἀνάστασις

Ἦστέ δέν θά γίνη ἡ Ἀνάστασις θεατρική παράστασις. Ἡ Ἀνάστασις χορεύει στήν ψυχή τοῦ πιστοῦ. Δέν χρησιμοποιεῖ ἐφέ ὁ Ἀναστημένος Χριστός, οὔτε ἀεροπλάνα γιά νά μεταφέρουν σημάδια ἀναστάσιμης τελετῆς. Ὁ Ἀναστημένος Χριστός δίνει ὁ ἴδιος τήν παράστασί Του σέ κάθε ψυχή πού θέλει νά πιστεῦσ τήν Ἀνάστασι.

• Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καταυγάζει τήν ἀνθρώπινη ζωή. Ἀποτελεῖ ἐμπειρία ζωῆς. «*Ἴνα μή πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπί τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς*» (Β' Κορ. α' 19). Ἔχουμε πείρα τῆς Ἀναστάσεως. Τήν εἶδαμε καί τήν ἀκούσαμε. Τήν ζοῦμε καί τήν χαιρόμαστε (Πράξ. α' 3).

• Τί τά θέλει ὁ ἥλιος τά ἐφέ; Ὁ ἥλιος εἶναι τό παγκόσμιο θέατρο τοῦ Φωτός. Ἔτσι καί ἡ Ἀνάστασις. Εἶναι τό ζωογόνο φῶς. «*Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια*» (κωνών Πάσχα).

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι Φῶς. Συμβολικά ἡ Ἐκκλησία ἀνάβει ἕνα κερι καί καλεῖ: «*Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός*». Φυσικά τό ἀνέσπερο φῶς δέν εἶναι ἡ λαμπάδα. Τό ἀνέσπερο φῶς εἶναι ὁ Χριστός, πού διεκήρυξε: «*Εγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ*» (Ἰωάν. η' 12).

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ὁ πιό ἰσχυρός προβολέας, τοποθετημένος σέ σκοτεινή πέτρα, στόν τάφο τοῦ θανάτου. «*Τί ζητεῖτε;*». Τί ψάχνετε, διαβάτες, στοῦ κόσμου τά σοκάκια, νά βρῆτε τό φῶς; Τί ψάχνετε, ἄπιστοι, στοῦ τάφου τά σκουλήκια νά βρῆτε πυγολαμπίδα παρηγοριᾶς; Νά ἕνας τάφος· ὄλος φῶς: «*Ἠγέρθη, ἶδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν*» (Μάρκ. 1στ' 6).

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό φῶς τῆς χαρᾶς. «*Χαρᾶς τά πάντα πεπλήρωται τῆς Ἀναστάσεως τήν πείραν εἰληφότα*».

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό φῶς τῆς ἐλπίδας. Ἡ ἀναστάσιμη ἐλπίδα δέν ἀναφέρεται σέ κάποια ἀόριστη ἰδέα, ἀλλ' εἶναι συνδεδεμένη μέ ἕνα Πρόσωπο, τόν Θεάνθρωπο Χριστό. Μέ τό φῶς αὐτῆς τῆς χωρίς ὄρια ἐλπίδας προχωρεῖ ἡ Ἐκκλησία, ψάλλοντας τόν ἀναστάσιμο παιάνα: «*Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας...*».

• Ἡ Ἀνάστασις εἶναι τό φῶς τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης. Σ' ἕνα σκοτεινό ἀπό μικρότητες κόσμο, ἔχουμε φῶς, γεμάτο καθάριο ἔρωτα. Ναί, εἶναι ὁ πιό καθάριος ἔρωτας ἡ Ἀνάστασις, ἔρωτας ζωῆς. Ἀγκαλιασμένοι μέ τή Ζωή προχωροῦν οἱ πιστοί τῆς Ἀναστάσεως.

• Πολλοί ρωτᾶνε: Ὁπισθοχωρεῖ ἡ προχωρεῖ ὁ Χριστιανισμός;

Ἄν ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἀπλῶς ἕνας πολιτισμός, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ὑποχωρεῖ, ἀφοῦ ἄλλοι κατ' ὄνομα πολιτισμοί φαίνεται νά κατακτοῦν τόν κόσμο. Ἄλλ' οἱ πολιτισμοί διαλύονται, ὅταν δέν ἔχουν ἐλατήρια πού τοὺς ἐμπνέουν. Οἱ θεοί τῆς γῆς πεθαίνουν, γιατί δέν ἔχουν οὔτε μιά λαμπάδα ἀναμμένη. Καί ἡ λαμπάδα λέγεται Ἀνάστασις. Τό κερᾶκι τῆς ζωῆς δέν ἔχει τίς πιό πολλές φορές σχέσι μέ τή λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως. Γι' αὐτό καί ὅταν πλησιάσῃ νά σβῆσῃ, καί οἱ πιό πλούσιοι καί οἱ πιό τρανοί τρέμουν. Ἀντίθετα, ὅποιος διατηρεῖ ἄσβεστη τήν πίστι στήν Ἀνάστασι, αὐτός εἶναι βέβαιος, ὅτι ὁ Χριστιανισμός δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλά προχωρεῖ καί σπεύδει γιά νά βγῆ ἀπό τό τοῦ νελ τοῦ παρόντος στό ξέφωτο τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς αἰώνιας ζωῆς.

• Ἄς φέρουμε ἕνα παράδειγμα:

Προχωρεῖ ἡ δέν προχωρεῖ μέσα στή σκοτεινή ὑπόγεια στοά ὁ λεγόμενος μετροπόντικας; Δέν τόν βλέπουμε. Προβολέας ἰσχυρός πάει μπροστά. Καί ξαφνικά βγαίνει σ' ἕνα ἄλλο τοπίο.

Προχωρεῖ τό μετρό καί τῆς δικῆς μας ζωῆς. Ὁ Χριστός, ὁ μηχανοδηγός τῆς Ἀναστάσεως, τελείωσε τό ἔργο. Βγῆκε σέ ἄλλο τόπο, σέ ἄλλο χῶρο, σέ ἄλλη ζωή, σέ ἄλλη πραγματικότητα.

• Ὅλη ἡ ζωή μας εἶναι μέσα στό μετρό τῆς Ἀναστάσεως. Σέ πάει σέ διάφορες στάσεις, ἐμπειρίες πίστεως. Σέ πάει σέ στάσεις καί ἐπαναστάσεις στή ζωή. Καί κάποια στιγμῆ ἀκοῦς: «*Τερματικός σταθμός! Παρακαλῶ ἀποβιβασθῆτε!*» Ὅσοι πιστοί ἀποβιβάζονται. Μόνο, πού αὐτό πού καλοῦμε τέρμα, εἶναι ἀρχή. «*Τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀπαρχή*».

• Φῶς ὑπάρχει καί μέσα στό μετρό, καί μέσα στό βαγόνι. Μά στό τέρμα τῆς παρουσίας ζωῆς Φῶς ἀλλιόωτικο ἀστράφτει. Φῶς πού ἀκτινοβολεῖ. Φῶς πού καταυγάζει. Φῶς ἀγγελικό. Φῶς θεϊκό. Φῶς πρὸς τό ἄπειρο. Φῶς οὐράνιας ἀθανασίας, πού μεταλαμπαδεύεται ἀπό τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

• Ὅλα τά κερᾶ θά σβῆσουν. Ὅλα τά φῶτα θά χαμηλώσουν. Ὅλες οἱ καρδιές θά τρεμοσβήνουν. Τό ἀληθινό Φῶς θά σελαγίζῃ· εἶναι ἡ Ἀνάστασις. Προχωρεῖ ὁ Χριστιανισμός! Ὅχι ὁ Χριστιανισμός κάποιας θρησκευτικῆς δεισιδαιμονίας, ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως.

Χριστός Ἀνέστη!